

Internationaal Dans en Muziek Festival te RICCIONE Italië.

Donderdag 21 September 2017 .

Om 7.30 uur halen Sjoerd en Gerrie mij op uit Warten. (Neef Christian liftte met Oom en Tante mee om in Eindhoven een vriend op te zoeken). Bij Westfield Parking op nummer 8 Eindhoven Airport parkeerde Sjoerd de auto. Even op de shuttlebus gewacht die ons naar de vertrekhal bracht. Daar waren al meerdere personen van de Fryske Dûnsers aanwezig. Met 33 personen werd er ingecheckt koffers tassen en een loopfiets werden achtergelaten en op naar de koffie. De loopfiets is van Alie Elgersma wat een prima uitvinding als het lopen moeilijker word. Dan kan het wachten beginnen reizen is wachten.

Wij vliegen met Transavia ong. 200 personen reisden mee naar vliegveld **Bologna Italië**. Uit de cockpit kregen wij te horen dat de vlucht over Maastricht , Innsbruck en de Oostenrijkse Alpen waar de sneeuw op de bergtoppen te zien was. Om 14.30 uur landen we op Vliegveld Bologna. Koffers afhalen van de transport band, daar hebben we even moeten wachten op Alie haar fiets die was even zoek. Gelukkig kwam de fiets weer boven water en kon Anne de banden oppompen.

De chauffeur van de bus stond ons al op te wachten en kon de reis verder met de bus vervolgen prima geregeld. Prachtige omgeving waar we veel druiven struiken en appelbomen en meerdere fruit soorten te zien kregen. Mooie vergezichten wat op viel de vele witte huizen tegen de berghellingen. Na ongeveer anderhalf uur in de bus zette de chauffeur ons af bij **Hotel Feldberg Via renato Fucini 10. 47838 RICCIONE**. Een behulpzame Staf medewerker van het Hotel hielp ons galant met het sjouwen van de koffers. Daarna werden wij ingedeeld op de kamers Ik deelde de kamer met Tjamke de Haan en Martha de Jong Jellema.

Gelf, Gerrie en Sietsche werden om 18.00 uur bij de organisatie van het Festival verwacht. Daar was dan eindelijk de ontmoeting van Sietsche haar Roberto? Sietsche was helemaal flaber gastet, hoe zag hij er uit, is hij aardig wij wachten het af. Daarna werden we aan tafel verwacht voor een Diner Salade buffet ijs of fruit na heerlijk. Wij werden bediend door kundig en professionele werknemers ontzettend vriendelijk geweldig. Even een luchtje scheppen een strandwandeling maken. Noch even een afzakkertje gedronken de dei oer eide en om 23.00 uur naar bed.

Greetje Koopmans – Langhout.

Vrijdag 22 september

Iedereen verschijnt tussen half acht en acht uur opgewekt aan het ontbijtbuffet. Er wordt niet geklaagd over te harde of te zachte bedden, dus heeft iedereen waarschijnlijk heerlijk geslapen.

Om half negen staat de bus netjes op ons te wachten om ons naar San Marino te brengen. We vertrekken mooi op tijd. Helaas komt de chauffeur er achter dat hij zijn sigaretten vergeten is en nog afscheid moet nemen van zijn vrouw, wat betekent dat we na een halfuur weer terug zijn op de plek waar we zijn vertrokken. Daarna rijdt hij ons wel veilig de berg van San Marino op.

Om 12 uur moeten we terug zijn bij de bus De tussenliggende tijd kan ieder besteden zoals hij/zij dat het fijnste vindt. De berghelling is mooi bebouwd en er zijn allerlei leuke straatjes die uiteindelijk allemaal naar hetzelfde punt leiden: de torens. Je

struikelt over de winkeltjes met prullaria en in het bijzonder: kruisbogen in vele soorten en maten.

Iedereen is op tijd weer terug bij de bus en we rijden rustig en genietend van het landschap terug naar het hotel. Hier staat de lunch op ons te wachten. De eetzaal zit vol met jonge mensen. Zij blijken ook deel te nemen aan het festival.

Tijdens de lunch is de sfeer heel gezellig en er wordt veel gelachen. Het blijkt dat enkele van onze dames gisteravond al een relatie hebben opgebouwd met zo'n mooie Italiaanse ober, Luca geheten. De zoentjes die hij heeft uitgedeeld in diverse nekjes maken dat ze weer helemaal overstuur raken.

Gerlof kondigt aan dat er om 21.00uur geoefend moet worden.

Maar eerst genieten van de vrije middag: lange strandwandeling, zandsculpturen bewonderen, knipperke, biertje op een terras alles kan.

's Avonds gezellig gedineerd, maar als de Fyra treinen even snel waren geweest als de obers van dit hotel dan waren ze nooit ons land uitgegaan. Vier gangen in een halfuur zo ongeveer.

Om negen uur staat iedereen klaar om de laatste instructies en correcties van Gerlof in de benen te krijgen. Het wordt een heel nuttige avond met publiek langs de kant. We zijn helemaal klaar voor morgen!

Meine Vellinga

Riccione, zaterdag 23 september 2017.

De derde dag begon zonnig en het ontbijt was opnieuw overvloedig. De volle pot koffie en de "Italiën way of life" maakte het begin van de dag gemakkelijker. Wat drukte rond de klok van half negen: 13 feestgangers mochten op de bus naar Gradara.

De overigen ontbeten op hun gemakje en hadden ruim de tijd van keuvelen en te bedenken hoe de dag verder in te vullen.

Zes FD-ers zochten lijn 11 en lieten zich in een overvolle harmonicabus naar Rimini brengen. Het zoeken naar twee mandjes, voor het voltooien van presentjes aan de organisatie (zondag), was zomaar gepiept. Over de markt met tassen en tassen en nog veel meer tassen. Op weg naar het ultieme centrum: ondertussen even een kijkje in de kerk San Silvestro met de dikbillige engelen, een heerlijke cappuccino een eindje verderop gescoord, naar het Piazza Cavour. Daar is in de oorlog geweldig huisgehouden en naderhand gerestaureerd: de fontein anno 1502, gemaakt en geschonken door Leonardo Da Vinci, de Palazzo Garampi, het standbeeld van paus Paulus de Vijfde uit 1625 (waar in de 19^e eeuw een ananas bovenop is geplaatst) en de oeroude overdekte Vismarkthal uit 1747.

Verder was er teveel voor een halve ochtend. We waren nog lang niet uitgekeken!

Dus en helaas, (veel te weinig tijd eigenlijk). Nu was het zorgen om tegen 11.30 u lijn 11 weer te pakken. Dat lukte. Wat niet lukte was het er op het juiste moment weer uitstappen. Te vroeg. Véél te vroeg. De kreet: "hé Feldberg" (en het over het hoofd zien van de **drie** sterren) deed bijna half Italië uitstappen. Ja, dan moet je de rest lopen, zeker als er niet snel een volgende bus komt. Bezweet en vermoeid als laatsten aan de lunch, temeer omdat die óók nog een half uur was vervroegd. En wat werd het fenomeen "te vroeg uitstappen" nog dagenlang met gevoel voor spot, humor en dramatiek nagedragen.....

Dan volgde een periode van totale metamorfose. De meest fraaie creaties uit vergane Fryske glorie kwamen uit de koffers en vertoonden zich in de lounge. Gereed voor de kuier naar de start van de optocht. Daar was het wachten in de hitte voor een groepsfoto met knipperende ogen tegen het zonlicht en opnieuw wachten op het begin van de parade. Gelukkig een plekje gevonden in de schaduw van een terras, waar de stoelen gewoonweg in bezit werden genomen. Overigens een vermaak om al die uitdossingen te zien. Ook leuk is het te merken hoeveel "toeristen" vroegen om mét deze en gene op de foto te mogen.

Intussen hadden we geleerd dat een Piazza een plein is met historie en van oudsher verhard is, een Plaza is daarentegen een later aangelegd plein.

Als laatsten in de lange lange stoet óp naar het Plaza Le Roma, met het laatste deel van de route over het met ovationeel publiek omgorde Ceccarini (de Kalverstraat van Reccione), voor het feitelijke doel van onze trip: een optreden "eerste ronde" van de

Fryske Dûnsers. Iemand noemde de organisatie treffend en samenvattend: "Italiaans met de Franse slag". Niettemin waren wij met onze onvolprezen live-muziek van Jetske en Joukje uniek. Het optreden werd zeer gewaardeerd door in grote getale aanwezige publiek, ondanks ook enkele kleine haperingen onzerzijds

De daarna bijkans niet meer te tellen jeugdige kleurrijke cheermeisjes en hun onnavolgbare series bewegingen en optredens, bracht anderen er toe, op hun cha-cha-cha-muziek, buiten de piste te gaan dansen. Dat moedigde anderen aan mee te doen. En zo kwam van het een het ander. De overgang naar een ware Hollandse polonaise was dan ook maar een klein voorspelbaar gevolg en kreeg grote bijval.....

Toen Meine zijn "ponge" ook weer aan de gordel had, ging het spoor in de bus terug naar hotel en diner..... Er werd nog lang en geanimeerd nagepraat over alle ervaringen, aler de rust weerkeerde en nachtelijke stilte intrad in hotel Feldberg (****)

Maarten

Zondag 24 sept. 2017 San Leo en Rimini.

Al weer om 8.30 uur met 13 personen in de bus : op naar San Leo. We genieten weer van de heuvels en een prachtig uitzicht, vragen ons soms af waar we nu terecht komen: zoveel steile rotsen. Op een gegeven moment worden we er op de parkeerplaats uitgezet, en ja, daar op die hoge, steile kale rots zien we een indrukwekkend kasteel. Moeten we daarheen ? Toch maar de stap er in, we zien wel een bushalte, nu als dat zou kunnen... en ja hoor, busje komt zo , voor € 2,- brengt de chauffeuse ons via het dorpsplein naar boven : erg steil, aan één kant is een toegangsweg, de rest gevaarlijke rots. We komen op het voorplein, dan blijkt dat er weer geklommen moet worden om in het kasteel te komen, dus Joukje en Alie

genieten van de zon . De anderen? Ze zien gevaarlijke martelkamers en kerkers, geen mooie kunst, en de families die hier bij Mont Feretrius gewoond hebben , zoals Guido Montefeltro waren streng voor de gevangenen, en draaiden de duimschroeven wel aan, je kwam hier niet levend vandaan, zoals blijkt uit het verhaal van the Count of Cagliostro, Guisepope Balsamo, hij was min of meer begraven in een kleine cel voordat hij na 5 jaar gevangenschap in 1795 overleed. Wij komen hier gelukkig wel springlevend uit en gaan nog even koffiedrinken op het marktpleintje, zelfs even naar de kerk of een winkeltje. Het busje met loeiende motor brengt ons weer naar de parkeerplaats. Het was interessant ook dit te zien.

De lunch is om 1 uur, daarna weer tijd om te verkleden en om 3 uur is er gedonder en regen, maar we hoeven niet te lopen. Dit keer is de voorstelling in een ruime sporthal, we zijn nu heel laat aan de beurt, en al die meisjes met stokjes en poetsdoeken oftewel majorettes en cheerleader groepen hebben we op het laatst ook wel gezien, iets meer afwisseling was interessanter geweest, maar we genieten van de Ierse kinderen . Om ong. 19.30 uur zijn wij aan de beurt, het optreden gaat goed, toch is de muziek eerst niet zo goed te horen, maar het is ECHTE LIVE muziek van onze accordeonisten. We krijgen ook een daverend applaus van de nog aanwezigen vanwege de mooie sierlijke dansen en de uitstraling van de kostuums! Thea deelt de geschenken uit, en haast iedere vrouw krijgt een kus van ROBERTO, behalve Thea...

Dan is de bus er ook, en dient zich het volgende probleem aan: welke bus , en waar moeten we er wel of niet uit?? Gelukkig weet Sietsche het precies! Direct daarna gaan we wel of niet in kostuum aan het diner. Mr. Flikflooi (Luca?) deelt opeens weer kusjes uit, en ja dan wil ik vanzelf ook een lekkere tút van Anne op mijn snút! Daarna vroeg naar bed, want morgenvroeg is het heel vroeg ontbijt...

Alie

Moandei 25 sept. de dei nei Venetië.

Om 5 oere moarns stie de brochje foar ús al ré! Fluch nog toskepoetse en de bus yn. De Russen dizze kear wer mei soenen stienen der no wol. Der wie wer wat argewaasje, welke bus wij no ha moasten. Nei wat hin en wer rinnen, binne wij om healwei seizen fuort gien. Ûnderweis donkere loft en ek in hiel protte rein. Dêrnei wie it droech en kaam de sinne der troch! Oer de rivier de Po nei it opstaplak foar de boat. 9 oere binne wij fuortfarren nei Venetië en nei oardel oere kamen wij dêr oan. Uze hollânske gids waard belle, dat die kaam om 2 oere. Sadwaande hienen wij genôch tiid foar in bakje kofje. Alfêst wat brechjes en grêften mei en sûnder gondel besjoen, foardat wij om 2 oere op it San Marcoplein wêze moasten. In diel fan ús goep is net mei de rûnlieding west, mar hat ynkeapen dien fan toskes, sjaaltsjes en sok sa wat. Bij de rûnlieding in protte heard oer de histoarje fan Venetië, sa as dat der doetiids in protte marmer roafe is út Konstatinopel. Ek de hynders, die op de tsjerke steane. Op de Rialto brêge wie it tige drok. Om 5 oere binne wij werom fean. Ûnderweis skynde de sinne moai op de kleurde húzen oan 'e kant fan it wetter mei in protte wjerspegeling. De boat sette de sokken der wer yn en sa wienen wij om sawn ûre wer op de oare kant. Yn de bus en werom nei it hotel. Lange tiid wie it wer stil yn de bus. Net allinne de bus ronkte der oer..... ek de sinne gong moai ûnder yn de Po!!! Krek 10 oere wienen wij wer yn it hotel. Lucca stie ús alwer opte wachtsjen. Hij sei dat it syn jierdei wie en ferwachte in protte túten. It iten stie alwer klear. Ferskate kâlde hapkes op in grut boerd. Dernei fisk of Rollade mei pasta en doe pannecotta

mei ierdbeisais of karamelpudding nei. Dêrnei woe Lucca ús meinimme foar de seks, drugs en rock and roll yn de bar ûnder! Ik haw neat mear heard fan dit feest....

Jetske

Verslag van Gerlof, 26 september 2017.

Ik ben gevraagd om de laatste dag dat wij in Italië waren een klein verslag te schrijven.

Ik ben nooit een ster geweest in het maken van een verslag, dan wel een opstel te maken.

Ik heb op een briefje een aantal punten opgeschreven die me helpen om het verslag zo compleet mogelijk te maken.

Vrij laat op bed, zo rond een uur of één en alle dingen even de revue laten passeren. Wat hebben we het leuk gehad hier in Italië. Veel gezien en bekeken, gefietst tot het eind van de kaart van Riccione, naar San Marino en ook Venetië, bijzonder om dat te beleven.

De optredens waren gezien de reactie van het publiek top. Maar goed er zijn anderen die hier over hebben geschreven. We gaan verder met dinsdag 26 september.

Om ± 8.15 uur gezamenlijk gegeten en daarna afscheid genomen van de mensen die nog een aantal dag bleven. Kusjes en knuffelen en gememoreerd dat het goed was geweest. Na het ontbijt hebben we de laatste dingen nog ingepakt en de koffers en de rugzakken nog even gewogen, ik heb n.l. een elektronische bagageweegschaal waarmee ik koffers e.d. kan wegen, zeer handig.

Met 18 personen gingen we naar een kleine bus en de bagage ingeladen. We reden richting naar het eind van Riccione, waar we de snelweg op gingen, dus plankgas richting Bologne, driebaansweg.

We waren ongeveer een 20 kilometer voor Bologne, dat Gerrie Boterhoek nog even een mededeling had. Wat zou dat zijn! Er zijn problemen met het opstijgen van het vliegtuig in Eindhoven, reden mist. Houd in dat de vertrektijd uit Bologne 2 uur vertraging heeft. Moet je dan zeggen van en nu, nee gewoon accepteren. We zijn om 13.10 uur op het vliegveld aangekomen, dus mooi op tijd------. We konden pas om 13.40 uur inchecken en de koffers in leveren. Dan maar eerst een cappuccino en rondkijken.

Rond 16.15 uur zijn we door de douane gegaan, maar dat leverde toch wel enkele problemen op.

Bij mij ging het apparaat piepen, dus ik werd gefouilleerd, best wel lekker. Nu was Thea ook weer aan de beurt, fouilleren en schoenen uit, het zal je maar weer gebeuren.

Na deze hindernis richting Gate 2. We hebben gewacht tot 17.35 uur en konden toen instappen. De vlucht opzicht verliep goed en na de landing zijn we uit het vliegtuig gestapt en lopend naar de bagageband gegaan. 18 personen zijn met de bagage naar de uitgang gelopen waar Meine en Gepke naar de bus zochten.

Sjoerd, Gerrie en Greetje gingen naar een ander parkeerterrein. Durk en Grietje, Goasse en Tineke, Oege en Thea, Maarten, Joukje, Abel, Martha en Tjamke en Gerlof en Gerrie gingen met busjes richting Schippersstop. Vandaar ging een ieder zijn eigen weg, huiswaarts dus of elders.

Tot slot, goede herinneringen aan deze reis.

Met groet, Gerlof en Gerrie

Met onderstaande link opent u de foto's die Tineke Verbeek heeft gemaakt van de reis

<https://1drv.ms/a/s!AkPKKxFEYq7np3WATnccu5XTYKgo>